

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Năm, ngày 29/09/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1022

“CHÚNG SANH CÓ KHỔ, CÓ NẠN, TẬN TÂM, VÔ ĐIỀU KIỆN MÀ CỨU GIÚP”

Hòa Thượng nói: **“Cố tiền là phước báu, dùng tiền là trí tuệ”**. Người có trí tuệ thì họ sẽ biết dùng tiền để giúp chúng sanh chân thật được lợi ích. Hòa Thượng đã một đời tận tâm, tận lực vì người mà bố thí. Pháp sư Ngô Đạo kể rằng, ngày trước, Hòa Thượng đã dùng tất cả tiền có được để in băng **“Liễu phạm tứ huán”** tặng cho mọi người. Một vị trưởng lão khuyên Ngài Ngô Đạo nên để dành tiền mua một ngôi thất. Vì nếu người khác lấy lại chỗ ở thì Ngài Ngô Đạo sẽ không phải ra trạm xe lửa ở. Ban đầu, Pháp sư Ngô Đạo phân vân nhưng Pháp sư nhìn thấy tấm gương của Hòa Thượng nên Ngài cũng tích cực bố thí, làm thiện. Vị trưởng lão khuyên Ngài Ngô Đạo đã nhờ người mua nhà nhưng ông bị họ lừa gạt. Ngài Ngô Đạo cũng chưa bao giờ phải ở trạm xe lửa mà Ngài đều ở những nơi rất tử tế.

Hòa Thượng dạy: **“Bố thí như một dòng nước, dòng nước trước đến mà chúng ta cho nó chảy đi thì dòng nước sau sẽ tươi nhuận hơn. Dòng nước sau đến thì chúng ta khơi dòng để nó chảy nhanh hơn thì dòng sau lại đến mạnh mẽ hơn”**. Nhiều người không tin lời Hòa Thượng, họ sợ rằng họ bố thí hết tiền thì họ sẽ không còn gì ăn. Bao nhiêu năm qua, tôi đi đâu cũng cất lực tặng quà cho mọi người.

Hôm qua, Đà Nẵng có mưa bão, tôi lo là nhà kính trồng rau sẽ bị sập nhưng dù cây xung quanh đó bị đổ nhưng nhà kính vẫn không bị ảnh hưởng. Đó là sự gia hộ của Long Thiên, Thiện Thần. Mỗi tháng, nhà kính ở Đà Nẵng có hơn 500 kg rau để tặng cho mọi người. Chúng ta chân thật phát tâm bố thí thì chúng ta sẽ nhận thấy sự màu nhiệm.

Hòa Thượng cả đời cực lực tu bố thí. Ngài bố thí ngoại tài bằng tất cả tiền tài. Ngài bố thí nội tài thông qua việc giảng Kinh thuyết pháp hơn 60 năm qua. Ngài ra đi để lại xá lợi lười. Đây là minh chứng cho cả cuộc đời giảng Kinh, thuyết pháp của Hòa Thượng. Đại Sư Chương Gia khuyên Ngài bố thí. Ban đầu, Ngài không có tiền nên Ngài phải để lại một phần tiền ăn để

bồ thí. Thay vì ăn 1 đồng thì Ngài chỉ ăn 7 xu. Ngài đã bắt đầu từ con số ít như vậy nhưng sức bồ thí của Ngài càng lớn. Ngài in nhiều nghìn bộ “**Đại Tạng Kinh**” tặng khắp nơi trên thế giới.

Hòa Thượng nói: “**Mỗi lần tôi đi giảng, người chưa đến nhưng Kinh sách, tặng phẩm vài chục tấn đã đến trước**”. Ở nơi Ngài giảng, phía bên ngoài như một chợ tặng sách. Tôi tham dự pháp hội ở Singapore 2 lần, ở London và xứ Wales 1 lần, tôi đều thấy Kinh sách để tặng vô cùng nhiều. Ban đầu, Ngài chỉ phát tâm vài xu nhưng Ngài làm một cách trường kỳ nên sau này bất cứ khi nào Ngài khởi tâm động niệm vì chúng sanh thì đều thực hiện được.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta xem thấy chúng sanh có khổ nạn thì chúng ta tận tâm, tận lực, vô điều kiện giúp đỡ họ. Phật dạy, chúng ta không có điều kiện mà giúp đỡ mọi người thì công đức của chúng ta là vô lượng vô biên. Chúng ta giúp đỡ người khác mà có điều kiện thì phước đức chúng ta có được sẽ có hạn. Công đức và phước đức khác biệt chính ở chỗ này**”.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta sống ở thế gian này không nên vì chính mình mà chúng ta phải vì chúng sanh, phải vì chánh pháp cứu trụ. Chỉ có chánh pháp có thể cứu giúp được chúng sanh, giúp chúng sanh giác ngộ**”. Nếu chúng ta chỉ giúp chúng sanh có cơm, gạo, áo tiền thì họ không thể thoát khổ. Chúng ta phải giúp họ giác ngộ, giúp họ biết cách để thay đổi vận mạng. Chúng ta một mặt cứu giúp chúng sanh khổ nạn, đồng thời chúng ta phải tìm cách để giáo hóa họ.

Khi Tổ Ấn Quang còn tại thế, nếu có thiên tai, bão lũ thì Ngài cũng trích số tiền trong tiền in Kinh để cứu giúp chúng sanh khổ nạn. Người giác ngộ, biết cách cải tạo vận mệnh thì họ có thể thoát khổ. Người tu học Phật từ 3 năm đến 5 năm đều có thể cảm nhận được lợi ích của sự thay đổi vận mạng.

Bản thân tôi có sự cảm nhận một cách tích cực. Trước khi bão vào Đà Nẵng, tôi dặn mọi người tích cực cắt rau để khi bà con đến trú bão thì sẽ có rau sạch ăn. Tôi có niềm tin rằng mặc dù bão rất lớn nhưng nhà rau sẽ không sập. Trong “*Cảm ứng thiên*” có nói về câu chuyện, một con địa chấn lớn khi đi đến nhà của một người thiện lương thì tách ra làm đôi. Con địa chấn khi đi qua nhà của họ thì chập lại như cũ. Chúng ta thật tâm vì người thì trời đất cũng cảm động. Thiên tai, bão lũ cũng do lòng người bất thiện mà hình thành.

Phật nói: “**Một ý niệm thiện khởi lên thì châu biến pháp giới. Một ý niệm ác khởi lên cũng châu biến pháp giới**”. Khi một ý niệm khởi lên thì tất cả mọi nơi đều nhận được tín hiệu

của ý niệm đó. Chúng ta khởi lên ý niệm thiện, vì chúng sanh thì chắc chắn sẽ cảm động được thiên nhiên, trời đất.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta muốn chánh pháp cứu trụ thì chính chúng ta phải thật làm. Chúng ta chính mình thật làm thì chúng ta đang tiếp tục huệ mạng của Phật”**. Chúng ta hiểu một cách rõ ràng đạo lý của việc bố thí, nhân quả của việc bố thí thì chúng ta sẽ thật làm. Nếu chúng ta không hiểu rõ thì chúng ta sợ rằng mình bố thí thì sẽ hết tiền. Người không có trí tuệ thì đem phước báu chuyển thành vật chất. Người hiểu được lời Phật dạy thì đem vật chất biến thành phước báu và cao hơn nữa, chúng ta đem vật chất biến thành công đức. Chúng ta bố thí cho người mà không có điều kiện thì chúng ta có công đức. Chúng ta bố thí cho người mà có điều kiện thì chúng ta có phước báu.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải chân thật Giải và Hành. “Giải” là chúng ta nhận biết mọi việc một cách rõ ràng, tường tận. “Hành” là chúng ta chân thật đem lỗi lầm của mình sửa đổi. Chúng ta hiểu một cách rõ ràng và làm một cách triệt để. Chúng ta phải làm ra được biểu pháp để người khác học hỏi. Chính chúng ta sửa đổi, hoàn thiện mình thì đó là tự độ. Chúng ta làm ra biểu pháp cho người chính là chúng ta lợi tha, hóa tha. Chúng ta phải tự độ rồi độ tha”**. Khi chúng ta làm việc, chúng ta có niềm vui trong nội tâm thì chúng ta sẽ không cảm thấy mệt mỏi. Chúng ta giống như những người nông dân, chúng ta chỉ nghĩ đến việc cày cấy để tăng gia sản xuất còn ai là người thu hoạch cũng được. Rất nhiều người cần có rau sạch để ăn!

Hòa Thượng nói: **“Tự độ và độ tha chỉ là một việc không phải hai việc. Chúng ta muốn độ tha thì trước tiên chúng ta phải tự độ. Chúng ta không thể tự độ thì nhất định chúng ta không thể độ tha. Chư Phật Bồ Tát, pháp thân đại sĩ đều tự độ, độ tha. Các Ngài đều bắt đầu tích cực làm từ chính mình. Giáo học của Nhà Phật và giáo học của nhà Nho cũng đều là phải bắt đầu từ chính mình”**. Phật Bồ Tát đều tích cực làm ra biểu pháp để người khác ngưỡng mộ từ đó họ bắt chước làm theo. Chúng ta tự độ là khởi tâm động niệm, lời nói việc làm của chúng ta đều làm ra biểu pháp. Cuộc đời Hòa Thượng là một bài học thân giáo cho chúng ta. Trước khi Hòa Thượng giảng pháp, Ngài ra tận nơi tiếp đón tất cả mọi người không phân biệt địa vị, tiền tài. Ngài đã làm đúng như trong **“Đệ Tử Quy”** dạy: **“Tiễn người đi hơn trăm bước”**. Tôi vừa được tặng quyển sách, học trò ghi lại những bài học thân giáo của Hòa Thượng, trong sách có rất nhiều câu chuyện cảm động.

Hòa Thượng nói: **“Phật Bồ Tát không ngừng tinh tấn”**. Các Ngài luôn ở trạng thái tinh tấn không có trạng thái chểnh mảng. Cho dù ở chỗ không có người tôi cũng không dám

chênh mảng. Thậm chí, trong giấc ngủ nếu tôi gặp phải giấc mộng xấu thì tôi cũng cảm thấy xấu hổ. Tôi biết rằng mình nhiều đời, nhiều kiếp đã có những tập khí sâu dày.

Hòa Thượng nói: **“Người xưa nói: “Từ thiên tử cho đến một người bình dân đều lấy tu thân làm gốc”. Nhà Nho nói phải tu thân, nhà Phật nói phải tu hành. Tên gọi khác nhau nhưng ý nghĩa hoàn toàn giống nhau. Chúng ta nhất định chính mình phải thật làm. Chúng ta không sợ có lỗi, chỉ sợ rằng chúng ta không biết tu sửa, cải đổi. Hiện tại, có nhiều người muốn giữ thể diện nên họ ngoan cố, không chịu nhận sai. Đây là một sai lầm cực lớn. Nghiệp chướng này rất sâu nặng. Người xưa đã nói: “Nhân phi Thánh Hiền. thực năng vô quá. Quá vật đan cải, thiện mạc đại yên”.** Con người không phải Thánh Hiền nên không thể không có lỗi. Chúng ta có lỗi mà chúng ta biết sửa thì không còn gì tốt hơn.

Hòa Thượng nói: **“Một người giác ngộ thì họ sẽ dũng cảm nhận lỗi, dũng cảm thay đổi. Những người này chính là Thánh Nhân, là Hiền Nhân”.** Người dũng cảm nhận lỗi, sửa lỗi thì họ sẽ không còn lỗi. Người thích giữ thể diện, không chịu nhận lỗi thì họ sẽ là phàm phu. Người xưa nói: **“Lãng tử hồi đầu kim bất hoán”.** Lãng tử quay đầu thì vàng không đổi. Chúng ta chưa làm người cảm động vì mức độ sửa lỗi của chúng ta chưa đủ. Những người cùng hung, cực ác cũng có thể thay đổi, giác ngộ. Chúng ta có lỗi mà chúng ta dũng mãnh sửa lỗi, dũng mãnh thay đổi thì không còn gì tốt hơn. Chúng ta làm được điều này thì chúng ta chân thật làm lợi ích, chân thật có thể cứu giúp chúng sanh.

Hòa Thượng dạy chúng ta phải làm từ gốc. Chúng ta muốn cứu giúp chúng sanh khổ nạn thì trước tiên, chúng ta phải cứu giúp chính mình. Chúng ta cứu giúp họ có cơm gạo, áo tiền chỉ là tạm thời. Chúng ta giúp người giác ngộ, thay đổi được vận mạng thì đó là chúng ta chân thật cứu giúp chúng sanh!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!